

Eerste reactie op Conceptconcept van Simon

Een groep heeft zijn eigen dynamiek. Deze dynamiek kan je niet reguleren. Sommige groepen zullen meer hebben met theater en zullen hun pand voornamelijk willen vullen met de nadruk op theater. Dus ze zullen mensen zoeken die daarmee bezig zijn: Mensen die een theater runnen en programmeren, oefenruimtes voor dans en theater, decorbouw (hout-metaalwerkplaats), naaiatelier, etc.

Andere groepen zullen zich meer richten op de beeldende kunst.

In wezen gebeurt dit nu ook al. Bijvoorbeeld: De oppervlakte van de kalenderpanden wordt grotendeels gebruikt voor een zaal waar voornamelijk bandjes optreden, ze hebben een filmzaal, er is een kleiner podium voor allerlei kleinkunst. Er is een bar/restaurant. Ze richten zich voornamelijk op publiek. De bewoners zijn dan ook degenen die dit organiseren. Naast deze functies hebben ze een decorbouwer, en een aantal kunst ateliers, waarbij de gebruikers zelf een soort galerietje hebben gemaakt, etc.

De mensen van de ELF zijn naast kunst meer bezig met workshops en ruimtes daarvoor te beheren.

De interne grootte en indeling van een pand bepalen grotendeels van wat de mogelijkheden zijn. Vaak als groepen een pand betrekken ontstaan door de praktijk gestuurd pas na weken plannen hoe het gebouw optimaal benut kan worden.

De Filmacademie is daar een goed voorbeeld van.

We moeten misschien dit proces van de Filmacademie in de gaten houden: Het is een beginnende groep in een nieuw gebouw. (zij zijn bezig ons wiel uit te vinden en in praktijk te brengen)

Ik denk dat bij het kiezen welke groep welk pand gaat benutten belangrijk is welke disciplines de hoofdzaak vormen van hun plan. Ik kan me voorstellen dat als er een schreeuwend behoefte is op theatergebied een plan wat dat in zich heeft gekozen gaat worden. Je kan dan wel aangeven dat een gedeelte van het pand gebruikt moet gaan worden voor andere disciplines, dit vanwege de (misschien onverwachte) kruisbestuiving.

In mijn vorige stukje gaf ik aan dat een broedplaats moet groeien, en daarom niet meteen doodgegooid moet worden met regels. Mijn voorstel blijft staan om de controle op een broedplaats niet te doen plaatsvinden via regels, maar via sociale begeleiding. Vooral bij beginnende broedplaatsen zal meer gedacht moeten worden in een soort witte vlekkenbeleid, waarbij de groep wel aangeeft welke kant ze op willen. Er moet iemand komen die regelmatig controleert of het plan echt ontwikkeld wordt. Hierdoor kunnen plannen bijgesteld worden.

Ook is het zo dat beginnende groepen, mensen die net van een opleiding afkomen wel ideeën hebben, maar dit nog niet kunnen omzetten in bedrijfsplannen. Gun mensen de tijd om ideeën in de praktijk te ontwikkelen en pin ze niet vast.

Broedplaatsen moeten misschien wel gefaseerd bekeken worden.

1. Groep levert een globaal plan in met wat ze willen met een bepaald gebouw
2. Groep trekt het gebouw in en heeft twee jaar tijd om de plannen in praktijk om te zetten.
3. Na 2 jaar wordt bekeken of de groep plannen heeft waargemaakt, of dat toch een andere richting is in geslagen, maar deze richting wel past in het broedplaatsverhaal. Als niet dan ontruimen, en een andere groep de kans geven.
4. Na 5 jaar moet het plan voldoen aan alle vergunningseisen, etc.

Op deze manier wordt er druk op de ketel gehouden, zijn groepen ook gedwongen om zich waar te maken. Vaak is het zo dat mensen onder druk de mooiste dingen organiseren om duidelijk te maken dat ze serieus genomen moeten worden.

Criteria over wie in een broedplaats mag broeden moet je de eerste 3 jaar niet stellen. Na 3 jaar moet er controle zijn of mensen beroepsmatig met hun activiteit bezig zijn. Anders worden autodidacten uitgesloten. Mensen die een andere richting uitwillen kunnen dit dan

niet. Een groei van niet cultureel naar wel cultureel bezig zijn is dan onmogelijk. (De mensen die ik ken binnen broedplaatsen hebben opvallend veel opleidingen achter de rug waar ze nu niets meer mee doen, omdat ze achteraf er achter zijn gekomen dat ze liever met hun handjes werken dan bijv. psycholoog spelen).

Daarnaast denk ik dat bewoning gedifferentieerd moet worden. Bewoning is noodzakelijk binnen een broedplaats, maar kan ook direct gecombineerd worden met bijv. een atelier (atelierwoning), Een vormgeefster kan prima thuis werken als ze maar meer ruimte heeft dan de aangegeven 25m² voor bewoning.

Ook moet de mogelijkheid van woongroepen, mits passend binnen het broedplaatsverhaal niet uitgesloten worden.

Het voorstel om potentiële gebruikersgroepen zich te laten verenigen in een stichting moet nader bekeken worden. Een vereniging is misschien een beter idee, omdat dan degenen die in een gebouw wonen en werken ook daadwerkelijk invloed hebben op de rechtspersoon. De Verandering zal meer weten over welke rechtspersoon in een bepaalde situatie handig is (heeft ook te maken met de grootte van een gebouw, of de gebruikers zelf eigenaar worden of dat dat een woningbouwvereniging is).

Het voorstel om het Gilde te laten anticiperen binnen een beoordelingscommissie lijkt me niet goed. Het Gilde is een belangenvereniging, en om nu degene wiens belangen je vertegenwoordigd te moeten beoordelen lijkt me geen goed plan. Een adviserende taak lijkt me eventueel wel voor ons weggelegd.

Ik heb mijn plan om beginnende initiatieven niet dood te gooien met regeltjes, maar daar een sociale begeleidende en (eventueel sanctionerende) structuur tegenover te zetten neergelegd bij een brandweercommandant (buiten Amsterdam), tevens brandpreventist. Hij zei dat deze oplossing waarschijnlijk wel bespreekbaar is binnen de brandweer.

Een sociaal controle iemand die het broedplaatsverhaal in de gaten houdt kan misschien bij het ASW een dag per week weggetrokken worden.

En ik denk dat de controle of het Casco niet aangetast wordt een pakkie aan is voor een bouwkundige van buiten of van de SWD zelf.

Dit was een korte snelle reactie op de stukken van Simon.

Groetjes Hessel